

választottbírói kikötés alapján határozatot hozzon, másrészt az 1406/2002/EK rendelet 5. cikkének (1) bekezdése alapján, amely előírja, hogy az Ügynökség a Közösség szerve, valamint az EK 225. cikk alapján, amelynek értelmében az Elsőfokú Bíróság rendelkezik hatáskörrel első fokon az EK 238. cikkben említett keresetek elbírálására.

Továbbá a felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy a Székely Megállapodás a közösségi jog hatókörén belüli nemzetközi jogi okmány, amely köti a portugál hatóságokat, és amelyet nem lehet egyoldalúan módosítani. A felperes annak megállapítását is kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy a személyzete tagjai gépjármű-nyilvántartásba vételére vonatkozó kérelmeinek elbírálása a Jegyzőkönyv rendelkezéseibe ütközik, és a portugál hatóságok kötelesek a Jegyzőkönyv releváns rendelkezéseit ésszerű határidőn belül végrehajtani. Végül a felperes arra hivatkozik, hogy a Székely Megállapodás nem értelmezhető úgy, hogy az EMSA személyzetét nem illetik meg legalább azok a jogok, amelyek a gépjármű-nyilvántartás tekintetében bármelyik EU polgárt megilletik, amennyiben Portugáliába teszi át tartózkodási helyét.

⁽¹⁾ Az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség létrehozásáról szóló, 2002. június 27-i 1406/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2002. L 208., 1. o.).

⁽²⁾ Közzétéve a portugál hivatalos lap 2004.9.22-i, 224. számának 6073. oldalán, amely megtekinthető az EMSA honlapján: <http://www.emsa.europa.eu/Docs/legis/protocol%20pt%20government%20and%20emsa.pdf>

A Közzolgálati Törvényszék F-31/07. sz., Putterie-De-Beukelaer kontra Bizottság ügyben 2008. február 21-én hozott ítélete ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2008. május 5-én benyújtott fellebbezés

(T-160/08. P. sz. ügy)

(2008/C 183/45)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: C. Berardis-Kayser és K. Herrmann meghatalmazottak)

A másik fél az eljárásban: Françoise Putterie-De-Beukelaer (Brüsszel, Belgium)

A fellebbező kérelmei

– Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a megtámadott határozatot;

- az Elsőfokú Bíróság az ügyet utalja vissza a Közzolgálati Törvényszék elé;
- az Elsőfokú Bíróság a költségekről ne határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésében a Bizottság a Közzolgálati Törvényszék F-31/07. sz., Putterie-De-Beukelaer kontra Bizottság ügyben 2008. február 21-én hozott ítéletének megsemmisítését kéri, amelyben a Közzolgálati Törvényszék megsemmisítette a Françoise Putterie-De-Beukelaerről szóló, a 2005. január 1-je és 2005. december 31-e közötti időszakra vonatkozó előmeneteli jelentést azon részében, amely nem ismeri el a felperes képességét, hogy B* besorolási osztályba tartozó feladatokat lásson el.

Fellebbezésének alátámasztására a Bizottság egyetlen jogalapot hoz fel, amely egyrészt a közösségi bíróság által hivatalból gyakorolt felülvizsgálat terjedelmére vonatkozó elveknek a Közzolgálati Törvényszék általi megsértésére, másrészt az *ultra petita* ítékezés tilalmának megsértésére vonatkozik.

A Bizottság szerint a Közzolgálati Törvényszéknek nem volt joga hivatalból felhozni a megtámadott aktus jogszerűségével kapcsolatos, az Európai Közösségek tisztviselői személyzeti szabályzata 43. cikke és az említett személyzeti szabályzat XIII. melléklete 10. cikke (3) bekezdése alkalmazási körének megsértésére vonatkozó jogalapot, mivel az érdemi jogalapok nem minősülnek a közrendbe ütközés miatt elfogadhatatlanságot eredményező kifogásnak.

Másodlagosan a Bizottság azzal érvel, hogy ha a megtámadott ítélet 75. és 76. pontjában szereplő indokokat a megtámadott aktus alapvető jogszerűségére vonatkozó jogalaptól elválaszthatónak lehet tekinteni, és azt a megtámadott aktust hozó szerv hatáskörének hiányára vonatkozó önálló jogalapnak lehet minősíteni, akkor a Közzolgálati Törvényszék megsértette a Bizottság védekezéshez való jogát, mivel a Bizottságot a Közzolgálati Törvényszék eljárási szabályzata 77. cikkének előírása ellenére erre vonatkozóan nem hallgatták meg.

2008. május 6-án benyújtott kereset – Ivanov kontra Bizottság

(T-166/08. sz. ügy)

(2008/C 183/46)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Vladimir Ivanov (Boulogne Billancourt, Franciaország) (képviselő: F. Rollinger ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg a Bizottság felelősségét az átláthatóság, a gondos ügyintézés, a hátrányos megkülönböztetés tilalma, valamint az egyenlő bánásmód elveinek megsértéséért, amelyre a „Csatlakozás előkészítésével foglalkozó tanácsadó és politikai elemző” állásra – a munkavégzés helye: Szófia – vonatkozó álláshirdetés közzétételét követően, 2003 májusában lefolytatott felvételi eljárás keretében került sor;
- az Elsőfokú Bíróság az Európai Közösséget létrehozó szerződés 288. cikkének második bekezdése alapján kötelezze a Bizottságot a felperest ért kár megtérítésére;
- az Elsőfokú Bíróság a fentiekből következően kötelezze az ellenérdekű felet, hogy a felperest ért vagyoni kárért fizessen meg a felperes részére 180 000 euró kártérítést,
- a felperest ért nem vagyoni kárért továbbá 10 000 euró kártérítést;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a díjak és költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes 2003-ban nyújtotta be pályázatát a „Csatlakozás előkészítéséért felelős tanácsadó” szófia helyi alkalmazotti állásra. A pályázatot a felperes francia-bolgár kettős állampolgársága miatt már a kiválasztási eljárás előzetes szakaszában elutasították, mivel csak azok a pályázók voltak alkalmasak az állás betöltésére, akik valamely tagállam állampolgárságával rendelkeznek.

A felperes a felvételi eljárás során és a pályázatának elutasítását követően eredménytelenül kérte, hogy a Bizottság szolgáljon bővebb tájékoztatással az eljárásról és a pályázata elutasításának indokairól. A felperes ezt követően az európai ombudsmanhoz fordult, aki megállapította, hogy a Bizottság hivatali visszasságot követett el, valamint megsértette a hátrányos megkülönböztetés tilalmát és az egyenlő bánásmód elvét.

A felperes a jelen keresettel azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg a Bizottság szerződésen kívüli felelősségét az átláthatóság, a gondos ügyintézés, a hátrányos megkülönböztetés tilalma, valamint az egyenlő bánásmód elveinek megsértéséért, amelyre a szóban forgó felvételi eljárás keretében került sor.

2008. május 13-án benyújtott kereset – DEI kontra Bizottság

(T-169/08. sz. ügy)

(2008/C 183/47)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (Athén, Görögország) (képviselő: P. Anestis ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes jelen keresetével a Görög Köztársaság által a Dimosia Epicheirisi Ilektrismou-nak biztosított és hatályban tartott lignit-kitermelési jogokról szóló, 2008. március 5-i C(2008) 824. végleges bizottsági határozat megsemmisítését kéri.

A felperes az alábbi megsemmisítési okokat adja elő:

Első megsemmisítési okként a felperes arra hivatkozik, hogy az alperes tévesen alkalmazta a jogot az EK 86. cikk (1) bekezdésének és az EK 82. cikknek az együttes alkalmazásakor, továbbá nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.

Konkrétan, a felperes szerint az alperes tévedett: először is az érintett piacok meghatározásában; másodszor az erőfölény elméletének kiterjesztésével, amennyiben nem vette figyelembe azt, hogy a kiterjesztésnek állami vállalkozások esetében is kizárólagos vagy különleges jogokat biztosító állami intézkedéseken kell alapulnia; harmadszor azért, mert a görög jogi szabályozás, amelynek alapján a felperes lignit-kitermelési jogokat szerzett, nem vezet a versenytársak terhére esélyegyenlőtlenséghez; negyedszer, mivel az előbb hivatkozott jogi szabályozás nem vezet a felperesnek a villamos energia nagykereskedelmi piacán fennálló erőfölényének fenntartásához és megerősítéséhez; ötödik pedig az alperes nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el azzal, hogy nem vette figyelembe a görög villamosenergia-piac legutóbbi fejleményeit, amelyek azonban fontosak voltak annak bizonyításához, hogy nem áll fenn jogsértés.

Második megsemmisítési okként a felperes előadja, hogy az alperes a megtámadott határozat meghozatalakor nem tartotta be az indokolásnak az EK 253. cikkben előírt szabályait.